

УДК 811.111'373.2

О. Ю. Карпенко

доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри граматики англійської мови
Одеського національного університету ім. І. І. Мечникова
e-mail: elena_karpenko @ukr.net
ORCID ID: 0000–0001–5576–6781

В. В. Серебрякова

кандидат філологічних наук,
викладач кафедри англійської мови за професійним спрямуванням
Одеського національного морського університету

ТОПОНІМІЙНИЙ СЕКТОР ПОЕТОНІМОСФЕРИ ЦИКЛУ РОМАНІВ С. МЕЙЕР «СУТІНКИ»

Статтю присвячено дослідженню топонімічного сектора поетонімосфери циклу романів С. Мейер «Сутінки». Встановлюється структура асоціативного поля провідних топонімічних концептів та ядра їх асоціативних геїтальтів.

Ключові слова: поетонімосфера, топонімічний сектор, асоціативний експеримент, асоціативне поле, асоціативне геїтальтне ядро.

У дослідженні робиться спроба аналізу поетонімосфери циклу романів С. Мейер «Сутінки», як організованої та складної системи взаємопов'язаних власних назв, що складається з семи секторів. Цілком зрозуміло, що найпотужнішим за своєю сугестогенною природою, а також найбільш насиченим є **антропонімічний** сектор поетонімосфери. Крім того, до складу поетонімосфери досліджуваного циклу входять ще шість секторів, а саме **топонімічний**, що обіймає всі географічні назви, які вжито у циклі; **ергонімічний**, що обіймає всі власні назви об'єднань людей; **ідеонімічний**, що обіймає всі власні назви духовних витворів людства; **хрононімічний**, що обіймає всі власні назви подій та часових відрізків; **теонімічний**, що обіймає всі власні назви богів та демонів; **хремадонімічний**, що обіймає всі власні назви матеріальних предметів.

Насиченим є такий ядерний сектор онімного поля аналізованих творів, як топонімічний. Загальна кількість топонімів у циклі рома-

нів — 64 одиниці. Термін **топонім** розуміємо за Н. В. Подольською як «власну назву природного об'єкта на Землі, а також об'єкта, що було створено людиною на Землі, який чітко зафіксовано у певному регіоні» [6, с.127]. Цей термін знаходиться у гіперо-гіпонімічних відношеннях з цілою низкою ономастичних термінів, які номінують менші класи власних назв на позначення географічних утворень. Тож **об'єктом** цього дослідження послугувала поетонімосфера художнього твору, **предметом** — її топонімічний сектор. **Матеріалом** дослідження було обрано чотири романи С. Мейер з загальною назвою «The Twilight Saga».

За масштабом поіменованих територій топоніми зазвичай розподіляються на **макро-**, **мезо-** та **мікротопоніми**, причому всі три типи було виокремлено у нашому матеріалі. Так макротопонім *Africa* номінує цілий континент, мезотопонім *Isle Esmé* є номінацією території середнього розміру, а саме острова, мікротопонім *The First Beach* називає, по-перше, невелике територіальне утворення, а по-друге, така власна назва на думку Н. В. Подольської є відомою лише вузькому колу людей, що живуть біля поіменованого географічного об'єкта [6, с. 83]. Тобто класифікуючи топоніми за масштабом території, ми також окреслюємо поширеність, відомість цієї власної назви. В досліджуваних текстах співвідношення макро- мезо- та мікротопонімів становить 12, 47 та 5 одиниць.

У тексті циклу аналізованих романів було виокремлено переважно **хороніми**, тобто «власні назви будь-якої території, області, району» [6, с. 145], які, в свою чергу підрозділяються на подальші підкласи — територіоніми, віоніми та ойкохороніми. Так, М. М. Торчинський пропонує термінувати **територіонімами** «певні частини земної поверхні, внутрішніх і прибережних вод із визначеними кордонами або межами», до складу яких входять адміністратоніми, натуралоніми, сільвоніми та гідротериторіоніми [8, с. 149].

Йдучи від більшого до меншого, першими було проаналізовано **натуралоніми**, тобто «власні назви територіальних одиниць, які виникли природним шляхом» [8, с. 150], які містять континентоніми, зононіми та регіононіми. В досліджуваному матеріалі було виокремлено чотири **континентоніми** — власні назви континентів: *Antarctica*, *Africa*, *Europe*, *South America*. Крім того, вжито один **регіононім** — власну назву природних районів, що вирізняється специфічними рисами:

The New World. Ще один натуралонім — власна назва пустелі **сквалентіонім** *Death Valley* використано в переносному значенні.

Належать до цього класу також кілька **оронімів**, а саме **едитоніми** — власні назви гірських систем і плоскогор'їв [8, с. 151] *The Olympic Mountain Range, The Olympic Mountains, Mount Rainier, Rainier, The Coast Ranges, Goat Rocks, The Goat Rocks Wilderness* та **платоніми** — оніми на позначення рівнинних територій [8, с. 151] *The Valley of the Sun, The Paradise Valley District*.

До **адміністратонімів** — «власних назв офіційно визнаних адміністративно-територіальних одиниць» [8, с. 149], ужитих у тексті аналізованого циклу, перш за все належать **сувереноніми**, або «назви незалежних держав» [8, с. 149], такі, як *The United States of America, U. S., France, Canada, Romania, Brazil, Ireland, Egypt*. Крім того, було виокремлено **райононіми**, які М. М. Торчинський дефінує як «назви адміністративних частин країни» [8, с. 149]: назви штатів та індіанських резервацій у США: *Washington State, Washington, Ontario, Hawaii, California, Florida, Texas, Georgia, Alaska, New Hampshire; The Makah reservation, The Makah country, La Push*.

Три з використаних у досліджуваному матеріалі онімів належать до **гідротериторіонімів**, тобто власних назв земної поверхні, оточених водою [8, с. 152]. Це **інсулонім** *Isle Esmé* та **пенінсулонім** *The Olympic peninsular*. До того ж, неодноразово в текстах уживається **пляжонім** *The First Beach*.

Дві власні назви парків — *La Push Ocean Park* та *Mansfield Park* належать до **сильвонімів**, тобто «власних назв лісових або фруктових насаджень» [8, с. 151], а саме до **дендронімів**.

Також фіксуємо велику кількість **ойкохоронімів**, тобто власних назв «об'єктів, що знаходяться у межах населених пунктів» [8, с. 154–155], а точніше урбанонімів. Більшою мірою йдеться про **астіоніми** — власні назви на позначення міст [1, с. 52]: *Phoenix, Forks, London, Seattle, Port Angeles, Las Vegas, Vegas, Montesano, Olympia, Rome, Atlanta, Jacksonville, Florence, Volterra, New York, New York City, L. A., Ithaca, Biloxi, Juneau, Mexico, Rio, Rio de Janeiro, Rochester, Aberdeen, Tacoma, Hoquiam, Sequim*.

Також було вилучено один **годонім**, тобто власну назву лінійного денотату [8, с. 155], зокрема вулиці *Russel Avenue*.

Необхідно зауважити, що майже завжди в аналізованих творах топоніми вживаються у своєму прямому значенні та позбавлені верба-

лізованих конотацій. Винятком є лише кілька випадків, коли топонім отримує емоційно-оцінну конотацію *Sunny L. A.*, чи є частиною фразеологічного виразу «*when in Rome*», або стає другим елементом стилістичного порівняння з гіперболізованим ефектом: «*My mouth felt like four o'clock on a June afternoon in Death Valley*».

Найбільшу кількість топонімів складають американські назви, але привертають увагу також частотні закордонні топоніми — назви міст, країн, навіть інших континентів. Співвідношення локальних та іноземних топонімів у досліджуваному матеріалі складає 46 та 17 одиниць. Такий онімійний космополітизм покликаний виконувати дві функції: по-перше, він підкреслює універсальність існування вампірів, які мешкають по всьому світу, по-друге, їхню мобільність та часті подорожі. Таким чином, топонімійний сектор поетонімосфери циклу віддзеркалює суттєві характеристики однієї з рас, зображених у творі С. Мейер.

У тексті романів функціонують чотири групи персонажів, а саме — люди, вовкулаки та вампіри, причому останні поділяються на добрих та ворожих. Цей розподіл вампірів викликаний їхнім ставленням до людей — як до джерела харчування (крові) чи ні. Кожна із зазначених груп має свою територію, яка найкраще підходить для життя саме цієї раси. Кожне місце позначено реальним **топонімом** — *Phoenix, Forks, La Push* та *Volterra* — три з яких знаходяться в США, а останній у Європі. Всі ці власні назви є **ойконімами** (від гр. *oikos* «житло, оселя» та онім, що означає вид топоніма, власна назва будь-якого поселення) [1, с. 130], серед яких *Phoenix, Forks* та *Volterra* належать до **астіонімів** (від гр. *asteios* «міський, столичний» та онім, власна назва міста) [1, с. 52], а *La Push* є резервацією індіанців, тип поселення, який окремо терміновано ще не було, що дає підстави уналежнити його до **комонімів** (від гр. *kōmē* «село, поселення» та онім, власна назва сільського поселення — села, селища, хутора) [1, с. 104].

Незважаючи на те, що всі чотири поіменовані топоніми є реальними, ми уналежнюємо їх до поетонімосфери саги С. Мейер, тобто наслідуємо точку зору Т. М. Вінтонів [2], яка стверджує, що всі власні назви, які функціонують у художньому творі, є поетонімами. Реальні, історичні оніми створюють «специфічну семантичну ауру» [2, с. 13] через те, що власна назва «входить до художнього твору вже з певними можливостями... Інколи, незалежно від автора, те чи інше введене

ним ім'я може сказати більше, ніж задумав письменник» [2, с. 13]. Актуалізація реального ономастикону, «топонімний реалізм» (Т. М. Вінтонів), сприяє створенню історичної достовірності описуваних подій, але у той самий час «наповнення семантики онімів поетичним змістом змінює об'єкт зображення, з'являються конотеми поетичного характеру» [2, с. 15]. Два різноспрямовані процеси — надання топонімної реалістичності та поетизація реальних топонімів — дає змогу авторові художнього твору створити неповторну поетонімосферу.

Для протагоніста аналізованої саги — Белли Свон — найкращим місцем на світі є місто *Фенікс*, у якому вона прожила багато років із своєю матусею: «*It was seventy-five degrees in Phoenix, the sky a perfect, cloudless blue*» [14, с. 3]. Яскраве позитивне забарвлення цього оніма підтримується **урбанонімом**: «*At home I'd lived in... the Paradise Valley District*» [14, с. 13]. *Phoenix* є столицею Арізони, одного з штатів, а крім того — шостим за кількістю населення містом у США. Власне ім'я було запропоновано лордом Дарреллом Дуппою, який описав це місто як таке, що народилося з руїн колишньої цивілізації: *Out of the Ashes, Phoenix is Born* [9], що збігалось з грецькою назвою птаха, який кожні 500 років спалював себе на вогнищі, а потім відроджувався з попелу молодим та оновленим [7, с. 601]. Для головної героїні найціннішою рисою *Фенікса* був теплий клімат та сонячне сяйво.

Для антагоніста та його родини — Едварда Каллена і добрих вампірів — зручне існування у суспільстві можливо лише у хмарну погоду. Саме така превалює у *Форксі*, що є акціонімом реального невеликого міста на території США у штаті Вашингтон, яке отримало свою назву через знаходження на розгалуженні річок *Quillayute, Bogachiel, Calawah, та Sol Duc* [10]. Для Белли спочатку це місто не є приємним чи, навіть, прийнятним: «*It was from this town and its gloomy, omnipresent shade that my mother escaped with me...*» [14, с. 3], «*Forks was literally my personal hell on Earth*» [14, с. 23]. У тексті першого роману знаходимо порівняння *Фенікса* та *Форкса*: «*It was to Forks that I now exiled myself... I detested Forks. I loved Phoenix. I loved the sun and the blistering heat. I loved the vigorous, sprawling city*» [14, с. 4]. Поступово відношення головної героїні саги до *Форкса* змінюється, особливо, коли вона закохалася у Едварда: «*Forks was neutral, just like Switzerland — just like me*» [12, с. 129]. Акціонім *Forks* порівнюється з **адміністративним хоронімом** *Switzerland*, а також із самою Беллою, яка зайняла нейтральну позицію між вампірами та вов-

кулаками: «*I'm out. I am a neutral country. I am **Switzerland**. I refuse to be affected by territorial disputes between mythical creatures*» [12, с. 128]. Таке метафоричне використання топоніма є доволі цікавим, бо тут відбувається перехід топонімійної номінації в антропонімійну, що відбувається досить рідко. Скажімо, конотонім *Швейцарія* було виокремлено в українській мові зі значеннями: красива гориста місцевість; країна, що дотримується нейтральної політики; держава, яка не претендує на швидкий шлях розвитку [4, с. 365–366]. Як бачимо, зазначена власна назва, втрачаючи свій індивідуалізуючий характер, не переходить до іншого розряду, на відміну від цитованого фрагмента роману.

Вовкулаки належать до індіанського племені квілеутів, яке населяє тихоокеанське узбережжя штату Вашингтон, а саме резервацію *Ла Пуш*: «*La Push is the tiny Indian reservation on the coast*» [14, с. 6]. Не тільки для квілеутів, але й для головної героїні це місце є комфортним для перебування, пор. семантичну ауру аналізованого кононіма: «*I should have gone straight down to **La Push**. I felt much, much healthier around Jacob*» [13, с. 140]. Назва цього реального кононіма походить від французького *la bouche* «вуста, гирло» через те, що ця резервація знаходиться у гирлі ріки *the Quileute River* [15].

Всі три американські топоніми є реальними назвами, вони не мають екзотичного семантичного навантаження для читацької аудиторії американської письменниці С. Мейер, хоча в них простежується певна відмінність у географічному розташуванні (Південь чи Північ) та різниця у кількості населення (дуже велике — 1 446 тис., невелике — 3 532, зовсім маленьке — 371 [18]). Те, що об'єднує ці власні назви, — це їхнє автохтонне «американське» походження, яке протиставлено європейському гнізду кровожерливих вампірів Вольтурі, а саме — астіоніму *Volterra*. Семантичне наповнення цієї власної назви має у тексті роману значну відмінність від інших топонімів, пор. : «... *As I stared at the ancient sienna walls and towers crowning the peak of the steep hill, I felt... dread thrill through me. I supposed the city was very beautiful. It absolutely terrified me. «**Volterra**», Alice announced in a flat, icy voice*» [13, с. 390]. Італійська назва етрусського походження (етр. *Velathri* чи *Felathri*, від етр. *vel* «височінь, пагорб», гр. *Βελάθηρη* [16] надає цьому місцю флер чужинності, ворожості (пор. використання італійської лексики у тексті останнього роману: «... *it had to be a solo trip. ...I had to go see the Volturi, and I had to do it absolutely alone*» [11, с. 491]. І хоча реальне італійське

містечко *Вольтерра* існує у Пізанській провінції і має свій офіційний сайт [17], і мешкають там 11 314 [17] цілком нормальних людей, у тексті саги воно сприймається дуже негативно. Це пов'язано з тим, що «символічними знаками, а не тільки локалізаторами дії» [3, с. 185] виступають в аналізованому творі топоніми. Так, *Фенікс* — це символ звичайного людського життя, де немає міфічних істот чи надзвичайних випробувань, *Форкс* стає символом кохання, нової родини, нових можливостей, *Ла Пуш* — осереддя друзів та захисників, а *Вольтерра* — середовище перебування лиха та злочинства. На нашу думку, С. Мейер зробила всі топоніми твору промовистими, що є особливістю її індивідуального стилю, який відзначається оригінальністю та неповторністю.

Через свою значущість для концептуалізації всієї поетонімосфери циклу досліджуваних романів саме ці чотири топоніми було обрано для асоціативного експерименту, результати якого представлено у наступних таблицях.

Таблиця 1

Структура асоціативного поля топоніма *Phoenix*

Реакція	Кількість
Arizona	20
hot	18
Harry Potter	13
city	12
South	12
bird	10
valley	7
Valley of the Sun	5
magic	1
fire	1
hypnosis	1
Усього	100

Меронімічні реакції *Arizona* та *South* склали 32 % від загальної кількості. Гіперонімічні реакції *city*, *bird* та *valley* мають загальну кількість 29 %. Квалітативна реакція *hot* отримала 18 %, а реакція суміжна *Harry Potter* — 13 %. Є також 5 % синонімічних реакцій *Valley of the Sun* та три індивідуальні, які, вірогідно, пов'язані з властивостями та

супутніми обставинами птаха Фенікс. Асоціативне гештальтне ядро аналізованого стимулу складається з таких компонентів: місто — 69,1 %; птах — 30,9 %.

Концептуалізація аналізованого топоніма призводить до появи дуже цікавого гештальта: з одного боку, це місто, в якому мешкають люди, тобто щось звичайне та буденне, але з другого боку, це птах Фенікс, який живе 500 (за іншими версіями 1460 або 12954 роки) та потім спалює сам себе, але з попелу народжується новий Фенікс [5, т. 2, с. 560]. Таким чином, ментальна репрезентація топоніма на позначення символу місця проживання людини отримує такі риси, як здатність самовідновлюватись, виживати в надскладних ситуаціях та відроджуватись після випробувань, що і демонструють люди-герої досліджуваного циклу романів.

Таблиця 2

Структура асоціативного поля топоніма *Forks*

Реакція	Кількість
Washington	18
rain	16
town	14
fishing	13
Olympic	13
cold	10
spoon	6
Clallan	5
devil	3
USB	1
choice	1
Усього	100

Квалітаивні реакції посіли перше місце, отримавши 39 % реакцій респондентів. Для даного стимулу меронімічні реакції склали 26 %, у той час, коли гіперонімічні — всього 14 %. Одна реакція є суміжною — це *spoon*, назва іншого столового приладу, який є суміжним до виделки *fork*. Також було надано три різні індивідуальні реакції — *devil*, *USB*, *choice*. Перша реакція з'явилася в опитуванні тричі, тому, можливо, вона пов'язана з прислів'ям «*He who sups with the devil should have a long spoon*», тобто тут може бути присутньою суміжність сти-

мула й асоціата, але точно підтвердити цей факт наразі неможливо. Друга з індивідуальних реакцій може базуватися на зовнішній схожості виделки та комп'ютерного порта. Третю індивідуальну реакцію пояснити видається неможливим через брак особистої інформації від реципієнта-учасника нашого експерименту. Асоціативне гештальтне ядро складається лише з одного компонента — місто (79 %), тобто щось звичайне, позбавлене відмінності від інших таких міст. В асоціативній структурі цього топоніма чудово концептуалізується така риса життя вампірів, як пристосування до оточуючої дійсності, мімікрія у середовищі людей (див. табл. 3):

Таблиця 3

Структура асоціативного поля топоніма *La Push*

Реакція	Кількість
Forks	23
Quileute	21
Washington	18
reservation	15
Indians	11
beach	8
pull	1
whales	1
drugs	1
forest	1
Усього	100

Каузативні реакції *Quileute* та *Indians* посідають перше місце — 32 %. Суміжна реакція *Forks* належить місту, яке розташоване поряд з денотатом, власна назва якого послугувала стимулом для цього етапу експерименту, а інша суміжна реакція *pull* номінує дію, протилежну до *push*, дієслова, яке фонетично та графічно подібне до оніма-стимулу. Меронімічні реакції отримали 26 %. Також маємо три індивідуальні реакції — *whales*, *drugs*, *forest*. Перша з цих реакцій може бути викликана наявністю в резервації відомого пляжу, куди можуть запливати кити, остання — з лісами, посеред яких Ла Пуш і знаходиться. Друга реакція видається загадковою та такою, що пов'язана з дуже особистим досвідом інформанта. Асоціативне гештальтне ядро аналізованого оніма-стимулу складається з таких компонентів: місцевість — 63,6 %; індіанці — 36,4 %.

Під час концептуалізації цього топоніма актуалізувалися його дві провідні риси — територія та етнічна приналежність її мешканців. Саме плем'я квілеутів завдяки магічному перетворенню його членів на вовкулаків утримувало вампірів під контролем тисячоліттями, тому на перший план висувається риса, що об'єднує представників цієї раси та місця їх постійного проживання.

Таблиця 4

Структура асоціативного поля топоніма *Volterra*

Реакція	Кількість
Italy	21
pizza	18
Piza	17
town	12
alien	11
cathedrals	10
vampires	7
French	1
voltage	1
vulture	1
Voltaire	1
Усього	100

Як бачимо, велику кількість реакцій складають меронімічні — 66 %, бо реципієнти намагалися зрозуміти, частиною чого є місто Вольтерра, або які складові чи частини воно може мати, а гіперонімічні — лише 12 %, причому цей тип реакцій має єдиний варіант — *town*. Також було виокремлено квалітативні реакції *alien*, *French* кількістю 12 % та каузативні *vampires* — 7 %, яку запропонували тільки ті інформати, що ознайомлені зі змістом художніх творів С. Мейер та володіють інформацією про мешкання вампірів у місті Вольтерра. Надано також 3 фонетичні реакції *voltage*, *vulture*, *Voltaire*, експоненти яких мають подібність до оніма-стимулу. Асоціативне гештальтне ядро складається з двох компонентів: італійське місто — 80,4 %; вампіри — 19,6 %.

Концептуалізація даного оніма призвела до утворення гештальту, який уміщує в собі такі риси, як іноземність, чужинність та небезпечність, яку викликають такі створіння, як вампіри. Як свідчать

результати асоціативного експерименту, спрямованого на встановлення структури асоціативного поля чотирьох головних топонімів досліджуваного циклу романів, кожний із них створює потужний сугестогенний гештальт, який містить домінуюльні риси тієї раси, що мешкає у відповідному населеному пункті. Таким чином, топоніми слугують важливою частиною поетонімосфери, завдяки якій актуалізуються провідні концепти аналізованого циклу.

Підсумовуючи все вищезазначене, можемо стверджувати, що в усіх чотирьох випадках друге чи перше місце посідає гештальт «місто» / «місцевість». Лише Форкс має єдиний гештальт саме з таким значенням, що є доволі незвичним, бо зазвичай асоціативне гештальтне ядро формується з двох найчастотніших пучків асоціатів, що семантично тяжіють один до одного. В сазі Форкс — це нейтральна територія, де мешкають представники всіх трьох рас, зберігаючи більшою мірою рівновагу.

Інші два топоніми-стимули — *La Push* та *Volterra* — сформували перший гештальт згідно з домінуютьною расою неприродних істот та етнічної групи, що там мешкають, — вампірів та індіанців. Передбачуваний міфологічний гештальт «птаха», мається на увазі Фенікс, було сформовано стимулом *Phoenix*. Це стає символом потенційного майбутнього відродження людей.

У подальших розвідках вважаємо актуальним дослідити функціонування літературно-художніх топонімів творів різножанрової спрямованості з метою встановлення їх спільних та відмінних рис й особливостей функціонування.

Список використаної літератури

1. Бучко Д. Г. Словник української ономастичної термінології / Д. Г. Бучко, Н. В. Ткачова. — Харків : Ранок-НТ, 2012. — 256 с.
2. Вінтонів Т. М. Реальна онімія як засіб образності в історичній оповіді : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.15 «Загальне мовознавство» / Тетяна Миколаївна Вінтонів. — Донецьк, 2008. — 19 с.
3. Карпенко Ю. О. Літературна ономастика Ліни Костенко : [монографія] / Ю. О. Карпенко, М. Р. Мельник. — Одеса : Астропринт, 2004. — 216 с.
4. Лукаш Г. П. Словник конотативних власних назв / Галина Павлівна Лукаш. — Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2015. — 392 с.
5. Мифы народов мира : энциклопедия : в 2 т. / [гл. ред. С. А. Токарев]. — М.: Сов. энциклопедия, 1991. — Т. 1. — 671 с.; Т. 2. — 719 с.

6. Подольская Н. В. Словарь русской ономастической терминологии / Н. В. Подольская ; [под ред. А. В. Суперанской]. — М.: Наука, 1988. — 192 с.
7. Словарь античности / [сост. Й. Ирмшер, Р. Йоне]. — М. : Прогресс, 1989. — 704 с.
8. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови: [монографія] / Михайло Миколайович Торчинський. — Хмельницький : Авіст, 2008. — 551 с.
9. City of Phoenix : Official Web Site [Electronic resource]. — Available from : <http://phoenix.gov/citygovernment/facts/history/index.html>
10. Forks [Electronic resource]. — Available from : http://en.wikipedia.org/wiki/Forks,_Washington
11. Meyer S. Breaking Dawn / Stephenie Meyer. — London : Atom, 2010. — 702 p.
12. Meyer S. Eclipse / Stephenie Meyer. — London : Atom, 2010. — 559 p.
13. Meyer S. New Moon / Stephenie Meyer. — London : Atom, 2010. — 497 p.
14. Meyer S. Twilight / Stephenie Meyer. — London : Atom, 2010. — 434 p.
15. Phillips J. W. Washington State Place Names / J. W. Philips. — Washington : University of Washington Press, 1971. — 185 p.
16. Volterra [Electronic resource]. — Available from : <http://en.wikipedia.org/wiki/Volterra>
17. Volterra. Official site [Electronic resource]. — Available from : <http://www.comune.volterra.pi.it>
18. Wolframalpha [Electronic resource]. — Available from : <http://www.wolframalpha.com>

Карпенко Е. Ю.

доктор филологических наук, профессор,
заведующий кафедрой грамматики английского языка
Одесского национального университета им. И. И. Мечникова
e-mail: elena_karpenko@ukr.net
ORCID ID: 0000–0001–5576–6781

Серебрякова В. В.

кандидат филологических наук,
преподаватель кафедры английского языка
Одесского национального морского университета

**ТОПОНИМИЧЕСКИЙ СЕКТОР ПОЭТОНИМОСФЕРЫ ЦИКЛА РО-
МАНОВ С. МЕЙЕР «СУМЕРКИ»****Резюме**

Статья посвящена изучению топонимического сектора поэтонимосферы цикла романов С. Мейер «Сумерки». Установлена структура ассоциативного поля главных топонимических концептов и ядра их ассоциативных гештальтов.

Ключевые слова: поэтонимосфера, топонимический сектор, ассоциативный эксперимент, ассоциативное поле, ассоциативное гештальтное ядро.

Karpenko E.

*Doctor of Philology, Professor,
Head of English Grammar Department
Odessa I. I. Mechnikov National University
e-mail: elena_karpenko@ukr.net
ORCID ID: 0000–0001–5576–6781*

Serebryakova V.

*Ph.D., lecturer of English for professional purposes department
Odessa National Maritime University*

TOPONYMIC SECTOR OF S. MEYER'S SAGA «TWILIGHT»**Abstract**

*Poetonymic sphere of S. Meyer's saga is treated in this article as an organized and complex system of interconnected proper names. The **purpose** of this article is to establish peculiarities of organization of the toponymic sector of the poetonymic sphere in S. Meyer's artistic prose. The **object** of this investigation are toponyms of the cycle, the **subject** — peculiarities of their functioning in the poetonymic sphere of the literary work. As the **material** for this investigation the cycle of phantasy novels with a general title «The Twilight Saga» was selected. **Results.** The poetonymic sphere of this cycle comprises seven sectors: anthroponymic, theonymic, ergonymic, toponymic, chrononymic, chrematonymic, ideonymic, which have different degrees of onymic saturation and importance. The toponymic sector compises 64 proper names of different scale, denotative reference, origin. Associative experiment allowed to establish the associative structure of the dominant toponymic concepts, as well as their associative gestalt cores.*

Key words: poetonymic sphere, toponymic sector, associative experiment, associative field, associative gestalt cores.

Надійшла до редакції 05.05.2016